

ο) ο μῆκος (α). Ἡ κυρία πρόσις τοῦ οἰκοδομήματος εἶνε πρὸς ἀνατολάς. Περιλαμβάνει πρόδρομον, πρόναον καὶ σηκόν, σχεδὸν τετράγωνον (6,10+5,55). Ὁ στυλοβάτης ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔκειτο τὸ περιστύλιον ἔχει ὕψος ἀπὸ τοῦ ἐδάφους 1,70 μ., συνδέεται δὲ μετ' αὐτοῦ πρὸς ἀνατολάς καὶ μεσημβρίαν διὰ βθυμίδων ἑξ, ἐκ σχιστολίθου. Ἡ κλίμαξ εἶναι σχεδὸν πλήρης πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος, ἐνῶ πρὸς μεσημβρίαν δὲν τῶζονται εἰμὴ πέντε βθυμίδες, διατηρούμεναι ἐπὶ ἐκτάσεως 8—13 μέτρων. Τὰ θεμέλια τοῦ οἰκοδομήματος εἶναι ἐντελῶς κατεστραμμένα πρὸς δυσμὰς, ἀλλ' ἡ νοτιοδυτικὴ γωνία σώζεται ἀκόμῃ. Τὸ πρὸς βορρᾶν θεμέλιον τεῖχος διατηρεῖται ἐπὶ ἐκτάσεως 14 μέτρων καὶ σύγκειται ἐξ ὄγκων σχιστολίθου, ὀριζοντίως τοποθετημένων καὶ σχεδὸν ἐν τάξει. Τὸ μεταξὺ τῶν σχιστολίθων κενὸν συμπληροῦται ἐκ μικρῶν ἀκατεργάστων λίθων. Τοῦ παλαιοῦ ἐδάφους, ἀπὸ ὕψους ἀπὸ νότου πρὸς βορρᾶν καὶ ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς, ἡ πρὸς βορρᾶν καὶ δυσμὰς κλίμαξ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἀριθμῇ εἰμὴ μίαν ἢ δύο βθυμίδας. Ὁ στυλοβάτης περιορίζεται ἐπίσης εἰς ὀρθογώνιον, ἔχον περίπου πλάτος 42 καὶ μῆκος 47 μέτρων. Ἡ ἐκ μαρμάρων στρώσις, ἥτις ἐκάλυπτε τοὺς σχιστολίθους, ἐλλείπει πανταχοῦ. Δὲν σώζεται οὐδὲν σημεῖον στηλῆς καὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ ὁρίσῃ τις μετὰ θετικότητος τὴν διάταξιν τοῦ οἰκοδομήματος. Ἐν τούτοις δύναται τις νὰ παραδεχθῇ ὅτι ὁ ναὸς ἦτο περίπτερος. Ἀνεύρομεν τὰ ἐπόμενα ἐκ μαρμαροῦ τεμάχια τῆς ἀρχιτεκτονικῆς τοῦ ναοῦ:

1). Κιονόκρανον ρυθμοῦ δωρικοῦ, φέρον διαζέσματα ὧν τὸ ἑκατόλιον εἶναι 0,12 μ. τοῦ μέτρου.

2). Τρεῖς κυλίνδρους στηλῶν ἐφθαρμένους, ἔχοντας ἀνὰ 20 διαζέσματα, διαμέτρου 75 μ. καὶ 82 μ. καὶ ὕψους 1,54 — 1,32 — καὶ 1 μέτρου.

3). Δύο τεμάχια ἐπιστυλίου, τὸ μὲν μῆκος 1,75 μ., πλάτους 1,50 μ. καὶ πάχους 47 μ. τὸ δὲ μῆκος 1,70 μ., πλάτους 1 καὶ πάχους 27 μ.

4). Τεμάχιον ρύγχους λέοντος.

Ἐξ ὁπῆς δὲ γῆς:

5). Τεμάχιον πλίνθου φέρον τρίαιναν καὶ τὸ ἐκτύπωμα ΠΟΪΔΑ.

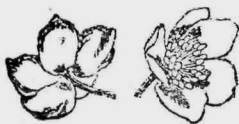
6). Κεράμιον, φέροντα τρίαιναν καὶ δύο δελφίνας.

Τὰ ἀναφερόμενα τεμάχια μετὰ τῶν ἀνευρεθέντων ἀναγλύφων, τῶν παριστάντων θαλάσσια τέρατα καὶ ἀφιερωμάτων πρὸς τὸν Ποσειδῶνα καὶ τὴν Ἀμφιτρίτην, μᾶς ἐπιτρέπουσι νὰ ταυτίσωμεν τὸ ἀποκαλυφθὲν οἰκοδόμημα πρὸς τὸν ναὸν τῶν Θεοτήτων τούτων. Ἐκ τῶν διαστάσεων δὲ τοῦ ἐπιστυλίου, δύναται τις νὰ ὑποθέσῃ ὅτι ὑπῆρχον ἐν τῷ ναῷ ἑξ στηλαὶ κατὰ μέτωπον καὶ ὀκτώ πλαγίως.

Ὁ ναὸς φαίνεται ὅτι οἰκοδομήθη περὶ τὸ τέλος τοῦ τρίτου πρὸ Χριστοῦ αἰῶνος. Τότε καὶ τὸ κοινὸν τῶν Φωκίων παρεγώρησε τὸ δικαίωμα τοῦ ἀσύλου εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ποσειδῶνος, χορηγῆσαν συνάμα καὶ πέντε μνᾶς κατὰ τὴν οἰκοδομήν του. Ὁ ἀρχαῖος ναὸς κατεστράφη βεβλῶως κατὰ τὴν διάρκεια τῶν καταστροφῶν, τὰς ὁποίας ὑπέστησαν αἱ Κυκλάδες κατὰ τὸν τρίτον αἰῶνα.

(Ἐξαιεῖται συνέχεια).

(α). Ὁ Ναὸς τῆς Ἀθηνᾶς, ὁ νεωστὶ ἀνακαλυφθεὶς ἐπὶ τοῦ ἀκρωτηρίου Σουνίου, ἔχει περίπου τὰς ὁμοίας διαστάσεις 19+15.

ΣΤΟ ΔΑΝΤΕ

Νικήσαν οἱ Γονέλοι
Κ' ἡ ματωμένη Φλώρα
Σ' ἐσένα ἀνοίγει τώρα
Τὴν ἄσπλαχνην ἐξορία.

Ἀπὸ τὸ Βατικάνο
Ὁ πάπας στὸ προσιάζει,
Τὴ γῇ σου κομματιάζει
Ποῦ σῶπλασε ἡ καρδιά.

Σὲ καρτερεῖ ἡ Ραβέννα,
Πήγαυε ἐκεῖ καὶ ζῆσε,
Τὴν Ἰταλία σου κλεῖσε
Στὰ φύλλα τῆς καρδιάς.

Παλεύουνε στὸ νοῦ σου
Οἱ πλειὸ μεγάλοι αἰῶνες
Νὰ βγοῦνε ἡλεγεῶνες
Τῆς δόξας, τῆς ἀνδρείας.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΡΤΙΩΚΗΣ

***

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΣ

ΛΕΙΩΜΑΤΑ
ΣΥΜΒΟΛΑΙΑ
ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ

Ἀναμφισβήτητον εἶναι δι' ἀναγκαισμοὺς τῶν ἔργων τῆς τέχνης φαίνεται ἐνθὺς ἀμέσως παραλογισμός. Δὲν δύνασθε νὰ ἐπαναφέρετε εἰς τὴν ζωὴν ἱστορίαν, οὐδεὶς δύναται νὰ συνεχίσῃ τοὺς στοχασμοὺς ἄλλον, τοῦ ὁποίου αἱ σκέψεις ἐξελίπον μετὰ τῆς ζωῆς, τοῦ ὁποίου πᾶσα ἰδία σκέψις, ἐξ ἧς ὁρμώμενος παρήγαγεν οἰονόηποτε ἔργον τέχνης, ἐξηλείφθη ἐν τῇ παραγωγῇ τοῦ ἔργου, ὅπερ μόνον ζῇ ὡς ἀποτέλεσμα. Ἡ σκέψις αὕτη ἦν σκέψις μεμονωμένη κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκτελέσεως, ἀνίκηουσα εἰς τὸ συλλαβὸν αὐτὴν αἰτομον καὶ εἰς μόνον αὐτό, λαβοῦσα ζωὴν ἐν τῇ ἀποτυπώσει, διὰ παντὸς δὲ πλέον οἰχομένη καὶ μόνον εἰς τὸ ἔργον μεταβιβασθεῖσα. Ὁ καλλιτέχνης ἔδωκεν εἰς τοὺς λίθους ζωὴν καὶ ἔκφρασιν ἐκ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ζωῆς. Ὁλόκληρον μέρος τοῦ βίου του μετεβιβάσθη εἰς τὸ ἔργον του καὶ διὰ τοῦτον διέπλασε τὸν τύπον αὐτοῦ καὶ συνεκέντρωσε πνευματικὰς δυνάμεις εἰς τὴν ἀμορφον ὕλην. Ἀδύνατον ἄρα εἶνε νὰ συμπληρωθῇ ὁ Παρθενὼν εἰς τρόπον ὥστε ἀρχαῖος Ἕλληρ ν' ἀναγνωρίσῃ αὐτόν, ἢ νὰ συμπληρωθῇ εἰκονογραφία τοῦ Τιτανοῦ, ὥστε ν' ἀναγνωρισθῇ παρ' αὐτοῦ, ἢ ἀγαλμα τοῦ Φειδίου, ὥστε νὰ δηννηθῇ ὁ Φειδίας ν' ἀναγνωρίσῃ αὐτὸ Διότη